

JUSTITISMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 13. marts 2015
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2015-0037-0116
Dok.: 1508755

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Mette Frederiksen

/

Lenart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om fremtidsfuldmagter (L 93):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der sikrer, at fuldmagtsgiver kan lave en fremtidsfuldmagt, der vedrører stillingtagen og samtykke til behandling, således man i det væsentligste sidestiller de forhold, som en fremtidsfuldmagt kan omfatte, med de forhold som der kan fastsættes værgemål for. Der henvises til høringssvar fra Danske Regioner.”

Svar:

Som det fremgår af pkt. 4.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 10, er fremtidsfuldmægtigens beføjelser i personlige forhold baseret på de almindelige regler om repræsentation i forhold til offentlige myndigheder. I det omfang der i anden lovgivning er fastsat særlige regler om repræsentation, som begrænser den almindelige adgang til at lade sig repræsentere, vil fremtidsfuldmægtigens beføjelser derfor blive begrænset tilsvarende. Sådanne begrænsninger findes bl.a. i sundhedsloven vedrørende stillingtagen og samtykke til behandling. Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet derfor indhentet et bidrag fra Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, der den 10. marts 2015 har oplyst følgende:

”Som det fremgår af bemærkningerne til L 93, er fremtidsfuldmægtigens beføjelser begrænset, i det omfang der i anden lovgivning er fastsat særlige regler om repræsentation, herunder for hvem og i hvilket omfang en borger kan lade sig repræsentere.

På sundhedsområdet er der i vidt omfang gennem sundhedsloven taget stilling til, om og i hvilket omfang en patient kan lade sig repræsentere, herunder også hvem repræsentanten i så fald kan være.

For så vidt angår stillingtagen til behandling, er udgangspunktet i sundhedsloven, at patienten selv skal give informeret samtykke til enhver form for behandling. For børn under 15 år og for varigt inhabile er det imidlertid muligt at gennemføre behandlingen med et stedfortrædende samtykke fra forældremyndighedsindehaveren hhv. den nærmeste pårørende eller værge. En fremtidsfuldmægtig kan ikke efter gældende ret give et sådant stedfortrædende samtykke.

Med vedhæftede ændringsforslag sidestilles en fremtidsfuldmægtig med en værge, således at en fremtidsfuldmægtig kan tage stilling til de samme forhold, som en værge kan efter gældende ret.

Initiativet er efter min opfattelse yderst relevant, for det handler om et emne, der ligger regeringen meget på sinde; patienters autonomi, selvbestemmelse og retsstilling. Det er et mål for regeringen, at både patienter og pårørende i øget omfang inddrages i beslutninger om behandling. Det har betydning for et godt og tilfredsstillende forløb i sundhedsvæsenet. Og for kvaliteten af behandlingen.

Betydningen for patienternes reststilling er imidlertid også årsagen til, at jeg ikke på nuværende tidspunkt kan støtte ændringsforslaget.

Det er min opfattelse, at så vigtigt et spørgsmål kræver grundige overvejelser om konsekvenserne, herunder fordele og ulemper, og at relevante interessenter inddrages, forinden vi tager en beslutning herom.

Derudover er det min opfattelse, at omfanget af behovet for regelændringer i sundhedsloven for at opnå det tilsigtede resultat med forslaget kræver en grundigere undersøgelse, end det er muligt inden for denne tidsfrist, således at det undgås, at der opstår utilsigtede og uhensigtsmæssige situationer for patienten.

Tilsvarende er der behov for en nærmere vurdering af behovet for eventuelle konsekvensrettelser i anden lovgivning.

Jeg anbefaler derfor i stedet, at forslaget drøftes nærmere i sundhedsudvalget, og at vi i den forbindelse inddrager forslaget som led i en større gennemgang af sundhedslovens samtykke- og repræsentationsregler, herunder en eventuelt udvidelse af personkredsen og tilkendegivelsesmulighederne i livstestamenteordningen.

Det er derfor min opfattelse, at forslaget ikke skal inddrages i forbindelse med behandlingen af L 93.

Såfremt udvalget imod min anbefaling vælger at arbejde videre med forslaget på indeværende tidspunkt, foreslås et ændringsforslag som vedhæftet.”

Det af Ministeriet for Sundhed- og Forebyggelse udformede ændringsforslag vedlægges.